

בש"פ 9029/18 - מדינת ישראל נגד יצחק אברג'יל, שמעון סבח, עופר בוהדנה, יוסף (ז'וז') לוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 9029/18

לפניהם כבוד השופט מ' מזוז

ה המבקשת: מדינת ישראל

נגד:

- המשיבים:
1. יצחק אברג'יל
2. שמעון סבח
3. עופר בוהדנה
4. יוסף (ז'וז') לוי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרם), התשנ"א-1996

תאריך היישיבה: כ"ג בטבת התשע"ט (31.12.2018)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוויצר

בשם המשיב 1: עו"ד שמשון וייס; עו"ד לירז מאיר

בשם המשיב 2: עו"ד גלאן קפלנסקי; עו"ד לירון שרכוביק

בשם המשיב 4: עו"ד אהרון רוזה

החלטה
בעניין המשיבים 1, 2 ו-4

עמוד 1

1. בקשה להארכת מעצרם של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"א-1996 (להלן: "חוק המעצרם") ב-150 ימים החל מיום 7.1.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

החלטה זו תעסוק בעניינים של המשיבים 1, 2 ו-4. בעניינו של המשיב 3 מתנהל הליך של בקשה לעיון חוזר, ועל כן מעצרו הוורќ בהסכמתו עד להחלטה אחרת.

2. ביום 13.7.2015 הוגש נגד המשיבים ונואשים נוספים כתוב אישום רחב ירעה הכלול 13 אישומים שעניינים עבריות חמורות שבוצעו במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה בינלאומי, בראשו עמד המשיב 1, בפרשה שזכה לכינוי "פרשה 512". פרטי האישומים תוארו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה, ואמנעמלחוורך ולפרטן. אזכיר בקצרה כי בהתאם לכתב האישום, היו ראשי ארגון הפשיעה וחבריו מעורבים בין היתר בביצוע 3 עבירות רצח וכן בניסיונות לביצוע רצח של גורמים עברייניים עםם היו חברי הארגון מסוכסים, ניסיונות אשר הביאו גם לפציעתם ולמוותם של חפים מפשע; בעבירות של סחר, יצוא, יבוא והספקה של סמים בהיקפים גדולים מאוד של מאות מיליון ל"ז; עבירות אלימות חמורות אחרות; רכישה והחזקת של אמצעי לחימה וכן עבירות מס ועבירות של הלבנתה הונן.

אשר למשיבים בהליך זה (מכאן ואילך: המשיבים): למשיב 1 (נאשם 1 בכתב האישום) מיוחסת עבירה של עמידה בראש ארגון פשיעה וכן עבירות נוספות שבוצעו במסגרתו, העיקרין: ארבע עבירות רצח, וכן ניסיון לרצח; סחר בינלאומי והספקה של סמים בהיקפים גדולים מאוד; עבירות אלימות חמורות; עבירות מס ועבירות של הלבנתה הונן. למשיב 2 (נאשם 10 בכתב האישום) מיוחסות שלוש עבירות רצח, עבירה של ניסיון רצח, וכן עבירות של חבלה בכונה מחמורה, פצעה בנסיבות חמירות, גרימת חבלה של ממש וקשרת קשר לשעשוע - הכל במסגרת ארגון פשיעתו. למשיב 4 (נאשם 13 בכתב האישום) מיוחסות שלוש עבירות רצח בכונה תחילתה במסגרת ארגון פשיעתו, וכן עבירות של חבלה בכונה מחמורה, פצעה בנסיבות חמירות, גרימת חבלה של ממש וקשרת קשר לשעשוע - הכל במסגרת ארגון פשיעתו.

3. بد בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להארכת מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים, בה נטען לקיומן של ראיות לכואורה לביטוס העבירות בהן הם מואשמים וכן לקיומן של עילות מעצר כנגדם. לאחר התדיננות ענפה הסכים המשיב 1 ביום 27.3.2017 לבקשת מעצרו עד תום ההליכים, וביום 2.5.2016 הורה בית המשפט המחוזי גם על מעצרם של המשיבים 2 ו-4 עד תום ההליכים נגדם. עיראים שהוגשו על החלטה זו נדחו (בש"פ 4398/16 ובש"פ 4212/16, בהתאם).

4. משעה שהמשיבים היו נתונים במעצר לאחר הגשת כתב האישום תקופה מצטברת של תשעה חודשים ומשפטם טרם הסתיים, נדרש בית משפט זה להאריך את מעצרם מספר פעמיים, לתקופות שונות. הבקשה الأخيرة להארכת מעצרם של המשיבים הוגשה ביום 2.8.2018. ביום 8.8.2018 הוורќ מעצרו של המשיב 4 ב- 150 ימים, בהסכמתו, ואילו מעצרם של המשיבים 1-3 הוורќ ב- 150 ימים נוספת בהחלטות של בית משפט זה מיום 9.8.2018 ומיום 4.10.2018 (בש"פ 5802/18).

5. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי. פתיחת המשפט התעכבה, בין היתר, נוכח ההיקף יוצא הדופן של חומרה עמוד 2

החקירה ומחמת עיכובים הקשורים ביצוגם של הנאשמים, בעיקר המשיב 1. ביום 9.8.2016 הוחלט כי שמיית הריאות תחול ביום 1.1.2017 וכי יתקיימו 3 ימי דין נסיעה, כאשר בהמשך תשקל האפשרות לקיים אף 4 ימי דין נסיעה בשבוע, עד לסיום ההליך. בשל סוגיות הקשורות ביצוגו של המשיב 1 נדחה מועד תחילת שמיית הריאות ליום 5.2.2017, אך מכאן ואילך התקיימו דיוני הוכחות רציפים אינטנסיביים. ביום 30.8.2018 הוחלט כי במהלך הפגה, מיום 22.5.2018 ועד ליום 5.9.2018, יתקיימו דיוני הוכחות מדי יום, לרבות ביום שישי.

ביום 23.10.2018 הסתיימה פרשת התביעה, וזאת לאחר שנשמעו 72 עדוי תביעה, ביניהם חמישה עדוי מדינה, ולאחר שעודותם של 260 עדים התניתה לנוכח הסכימות בין הצדדים. ביום 16.12.2018 החלה פרשת ההגנה בעודותם של המשיב 1, והיא עתידה להתנהל במתכונת של 3 ישיבות בשבוע.

6. כתע מונחת לפניי כאמור בבקשת המדינה להערכת מעצרם של המשיבים, בפעם ה- 12, ל- 150 ימים. במסגרת הבקשה נטען, בתמצית, כי הארכת המעצר מתחייבת נוכח מסוכנותם הרבה של המשיבים, הנלמדת מחומרת העבירות המיוחסות להם, במסגרת פעילותם של ארגון פשעה רב זרועות, וכן מעברם הפלילי המכובד. עוד מוסיפה המדינה, כי קיימן חשש להימלטותם של המשיבים מן הדין ולשבוש מהלכי משפט נוכח העונשים הכבדים הצפויים להם, ועל רקע עובדות כתוב האישום המלמדות כי למשיבים "תשתיות ואמצעים" המאפשרים הימלטות כאמור. לאור זאת, ובשים לב לנסיבות המיוחדות של התקיק ולשלב בו מצוי המשפט, מבקשת המדינה להאריך את מעצרם ב- 150 ימים.

7. בדיון לפניי נטען על ידי באי כוח המשיבים כי אמונם המשפט מתנהל בקצב מהיר ומשביע רצון ואין להם כל טרונית לעניין זה, ואולם מדובר במעצר הנמשך מזה שלוש וחצי שנים, וכי למרות הקצב המהיר בו מתנהל ההליך הוא צפוי עוד להימשך תקופה ארוכה. בנסיבות אלה נטען כי נקודת האיזון השנתנה באופן המצדיק חלופת מעצר. עוד נטען כי שהותם של המשיבים במעצר מקשה על ניהול הגנתם.

בא כוח משיב 2 הוסיף כי בהחלטה מיום 27.11.2018 הורה בית משפט זה, בהסכמה הצדדים, כי לצד הארכת מעצרו ב- 150 ימים יוכן תסקير מעצר בעניינו של הנאשם 2 בכתב אישום (אבלרם רוחן, להלן: רוחן) לשם בחינת אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 6518/18). נטען כי חלקו של רוחן בפרשה משמעותית יותר מזה של משיב 2 ועל כן עקרון השוויון מחיב לנקט במהלך ההליך לדומה לגבי מרשו. בא כוח משיב 4 הוסיף מצדו כי בחילוף הזמן, עם סיום פרשת התביעה, גם עילות המעצר נחלשו, ובעיקר העילה של חשש לשיבוש הליכים. ואילו בא כוח משיב 1 הוסיף כי לגשת ההגנה חול כרטום ממשי בראיות במהלך פרשת התביעה, ועל כן קיימן סיכון כי המעצר הממושך יסתבר בדיעד כבלתי מוצדק.

מנגד, בא כוח המדינה הפנה לנימוקי הבקשה והוסיף כי פרשת התביעה הסתיימה במועד שנכפה ונקבע מראש על ידי בית המשפט, וכי להערכת התביעה פרשת ההגנה תסתתיים ברובה במהלך ההארכה המבוקשת ולא יותר מזמן שנת המשפט. נטען כי עיקר עילות המעצר – המסוכנות הרבה והחשש להימלטות – לא נחלשו כלל, והחשש להימלטות אף התחזק לאחר שאחד הנאשמים בתיק (נאשם 9) אשר שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני נמלט לאחרונה מן הארץ. אשר לרוחן, נטען כי המדינה לא הסכימה לשלוות אותו למסקיר מעצר וכי בהחלטת בית המשפט הובהר כי לדעת המדינה אין כל היתכנות לשחררו לחלופת מעצר. כן צוין כי ההחלטה ניתנה כנראה על רקע מחלת הסרטן ממנה הוא

דין והכרעה

.8. לאחר עיון ובחינת טענות הצדדים הגעתו למסקנה כי דין בקשה להתקבל.

.9. כאמור, במקרים הדיון בבקשתה להארצת מעוצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיוזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך לשמור שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המียวחשות לנאשם ולמידת המסוכנות הנש��פת ממנו, עוצמת עלות המעוצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם, קצב התנהלות הדיונים והגורם האחראי להתשכות ההליכים.

.10. אכן, במצב דברים רגיל התmeshכות המעוצר לתקופה ממושכת מעבר לסביר ולמהחיב ממהותו של התקיקعشוויה כשלעצמה לשנות את נקודת האיזון האמורה ולהצדיק בחינה של חלוות מעוצר אף אם זו נשללה בראשית הדריך. אלא שבענייןינו אין זה מצב הדברים.

המדובר בפרשה גדולה ומסועפת ובתיק בהיקף כמעט חסר תקדים הכולל 13 אישומים ו- 18 נאים, אשר מطبع הדברים נדרש זמן רב לבירורה. ואשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, אין חולק כי דיוני ההוכחות מתקיים בקצב אינטנסיבי ומהיר, וניכר כי המותב הדן בתיק עווה כל מאמץ, בשיתוף פעולה של ההגנה והתביעה, על מנת לקדמו במהירות האפשרית, גם הסוגרים, בהגנותם, הבהיינו כי התקיק מתנהל בקצב משבע רצון.

לכך יש להוסיף כי עלות המעוצר בעניינו הן בעלות עצמה רבה. העבירות המียวחשות למשיבים הינם עבירות חמורות ביותר, ומצביעות על המסוכנות הרבה הרצה הנש��פת מהם. לצורך, למשיבים מียวחות עבירות רבות שbowcastו במסגרת ארגון פשיעה רב זרועות, ובכלל זאת מעשי רצח וניסיונות לביצוע רצח של גורמים עבריניים עם חברי הארגון מסוכסים, אשר הביאו למותם ולפצעתם של אזרחים חפים מפשע. כפי שכבר הדgesתי באחת מהחלטותיו הקודמות בעניינים של המשיבים (בש"פ 17/7738), בהתאם לפסיקתו העקבית של בית משפט זה -

"רק במקרים נדירים ביותר ווציאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלווה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבعبירות. מطبع הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוון הוא לביטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו. אדם שאינו בוחל אף בפגיעה בערך הבסיסי והאוניברסלי של קדושת החחים, אינו ראוי לאמין שהחברה נותנת באמון המשוחרר בערובה - שיקיים את תנאי שחרורו. מקומ בו לכואורה הנאשם רצח אדם - אין להניח כי צוין בית המשפט יהיה בהם להטיל עליוי מורא. את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעלם מכל העריכים - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו. זאת ועוד, אדם הנאשם בעבירה שדינה מאסר עולם וחובה, אף אינו נתון למוראו של עונש נוסף בגין עבירות שיבוצע בעת היותו משוחרר בתנאים. משווידע הנאשם כי אם יורשע, דינו לכלות ימי בין כתלי בית הסוהר - ספק רב אם יש דבר שירותו מלחזר על מעשייו כדי להימלט מן הדיון או למען מטרת אחרת" (בש"פ 2646/97 ועדנה' מדינת ישראל, פ"דנא(1) 526-527 (1997)).

בנסיבות אלה, גם אם ניתן לקבל כי החש להשפעה על עדים פחת, הרי שעילות המעוצר העיקריות בעניינו -

המסוכנות הרבה והחשש המוחשי להימלטות מן הדין – עומדים בעינם, ומשנמצא כי התייך מתנהל בקצב משבע רצון ואף מעבר לכך, וכן עוצמת עלות המעצר, אין סבור כי נקודת האיזון השתנתה באופן המצדיק בחינת חלופת מעצר.

11. אשר לטענה בנוגע לרווח. ההחלטה על עירication תסקير מעצר לגבי אינה מנומקת ולא ברור מה השיקולים שעמדו בסיס ההחלטה. מכל מקום, התסקיר טרם הוגש וטרם התקבלה כל ההחלטה בנוגע לאפשרות חלופת מעצר לגביו, ומילא מוקדם עדין להסיק אם יש מקום להשליך מההחלטה זו לעניינו.

12. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב-150 ימים החל מיום 7.1.2019, או עד למtan פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחויז בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשע"ט (1.1.2019).

שפט